

Pořad bohoslužeb

21. – 27. srpna 2017, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář IV. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 21.8.	Památka sv. Pia X., papeže	St. Jičín	17:00	za † Rudolfa Horáka, † manželku a † syna a Boží ochranu pro živou rodinu
		St. Lhota	9:00	mše svatá za děti a mládež
Úterý 22.8.	Památka Panny Marie Královny	St. Jičín	17:00	za † Zdeňka Indráka, † dvoje rodiče, švagra, duše v očistci, Boží ochranu pro živou rodinu
		St. Lhota	15:00	pohřeb– Ludmila Horáková †
Středa 23.8.	Sv. Růženy z Limy, panny	St. Jičín	17:00	na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, za † rodiče, dva syny, duše v očistci, ochranu Boží a Panny Marie pro živé rodiny <i>modlitební společenství</i>
Čtvrtek 24.8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola	Hůrka	16:00	mše svatá
		St. Jičín	17:15	mše svatá za mládež a duchovní povolání
		Bernartice	17:30	mše svatá
Pátek 25.8.	Památka bl. Metoděje Dominika Trčky, kněze a mučedníka	St. Jičín	17:00	za † Karla Hasala, za † Ing. Karla Hasala u příležitosti nedožítých 60. narozenin a Boží ochranu pro živou rodinu
		Bernartice	17:30	mše svatá
Sobota 26.8.	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků Sv. Ludvíka Sv. Josefa Kalasanského, kněze Ctihodný Martin Středa	St. Jičín	17:00	za † manžela Antonína k 5. výročí úmrtí, † sourozence, dvoje rodiče a za duše v očistci
			18:00	TICHÁ ADORACE (do 22:00)
Neděle 27.8.	21. neděle v mezidobí	St. Jičín	7:45	poděkování za úrodu /o.Petr/
		Bernartice	9:15	mše svatá /o.Jiří/
		St. Lhota	10:00	mše svatá /o.Petr/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

20.8.2017 **20. neděle v mezidobí** **39./** ročník VIII.

„Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ.“ Ž 66

Jakým jazykem mluví Bůh?

(Úryvek z knihy [Budu asi litat](#), napsala Hana Pinknerová.)

Kam jsem se v poslední době hnula, tam se probíralo **pět jazyků lásky**. Je to nějaká móda. Pěkná a zajímavá móda. Dost praktická, řekla bych. Tuhle jsem zase seděla na nějakém dýchánku a jedna z přítomných dam horlila pro jazyky lásky. Vysvětlovala nám přítomným, jaké ty jazyky lásky jsou, jak je poznáme, jak jim rozumět a jak jimi hovořit. Byla přesvědčivá a strhující. Na závěr své malé přednášky nám všem rozdala dlouhé dotazníky, abychom si zjistili zcela nezpochybnitelně, který jazyk lásky je ten náš.

Přiznám se, že jsem místo vyplňování pustila myšlenky, aby se proletěly. Už jsem takový podobný dotazník vyplňovala, myslím, že mám o sobě a svých jazycích lásky docela jasno. Nechtěla jsem ale znevažovat její vystoupení, a tak jsem se sklonila nad papírem, podepřela jsem rukou čelo a budila jsem zdání hlubokého zamýšlení. Moje myšlenky se však od tématu vyznávání lásky nemohly odpoutat. Zdálo se mi, že v tom tématu je ukryto ještě něco, o čem ještě nikdo nepsal ani nepřednášel – aspoň pokud já vím. Jen jsem to nemohla pojmenovat. Cítila jsem tajemství, byla jsem na stopě nádhernému objevu. Jako by mi při slovech přednášející dámy něco blesklo hlavou a ta myšlenka byla někde v mé hlavě schovaná jako malá jiskřička. Potřebovala jsem ji vylákat ven, abych ji mohla obléct do slov. Co to jen bylo?

Čmárala jsem si na papír s dotazníkem kolečka a srdíčka a pokoušela jsem se zkrátit poletující myšlenky. Týkalo se to všech těch jazyků, všech těch projevů lásky, všech vyznání, dopisů, dárků, láskyplných doteků i bláznivých skutků. Ta moje jiskřivá myšlenka tohle všechno nějak zahrnovala, ale obsahovala ještě něco o hodně většího. Jako by se mi za čelem rozsvítilo! Mám to. Uvažovala jsem nad tím, jakým jazykem lásky mluví Bůh.

Jakým jazykem mluví a jakému jazyku nejlépe rozumí? To je přece zcela zásadní otázka. Vždyť on je láska. Jak mi to dává najevo? Rozumím mu, když mi lásku vyznává? Tak se na to podívám.

Začala jsem si zapisovat na papír s dotazníkem pěkně popořadě, jaké ty jazyky rozlišujeme a jestli je Bůh používá. Jako první jsem se zaměřila na **slova ujištění**: no těch mi napsal celou knihu! Kolikrát v Bibli je, že mě miluje... dokonce i tehdy, když já o něm nechci ani slyšet. Vůbec ho to nezviklá. Pořád tvrdí, že mě miluje. Tak tohle je jasné. Pojďme dál.

Dalším způsobem vyjádření lásky je **přijetí, poskytnutí času, vyslechnutí, pozornost**. Dává mi tohle Bůh? Jako nikdo jiný! Kdykoli s ním chci mluvit, vždycky má čas. I přes svou velkou vytíženost (má přece na starosti celý vesmír od prvoků po lidi) mi kdykoli věnuje plnou pozornost. Kdybych jen k němu chtěla tolikrát mluvit, kolikrát on mi touží naslouchat! A že mě slyší, to vím. Poznám to podle toho, že reaguje. Dějí se věci, za které prosím. Tímto jazykem lásky Bůh mluví přímo brilantně.

Jiným jazykem lásky jsou **fyzické projevy** jako pohlazení, polibky, objetí, škrábání na zádech nebo vískání ve vlasech. Dá se o nich přemýšlet jako o vyjádření citu nehmotného ducha? Jestliže je Bůh dokonalý, jak o sobě tvrdí, mluví všemi jazyky lásky. Jak tedy používá tento? Odpověď se mi nezdála obtížná. Kapka Boží lásky je v každém pohlazení dětských tlapek, v každém přátelském objetí, v každém polibku od manžela.

Může Bůh svou lásku ke mně vyjadřovat nějakou **službou**? No aby ne. Pořád mi pomáhá. Skoro nic bych bez něj nevládla. Vůbec nepochybuju, že mě miluje, když se podívám na všechno, co za mě dělá. Co jen nápadů mi z nebe seslal a kolik průšvihů zahladil... Často prší jen kvůli mně, abych nemusela na zahradu. Co tu máme ještě? **Dárky**. Ty dostávám od Boha pořád. Každý den něco. Je jich tolik, že si jich už někdy ani nevšímám. Například každé ráno pro mě stvoří nový den. Jen tak mně pro radost. A já si to občas uvědomím až večer. Je tu ovšem jeden dar zcela zásadní kvality, velikosti a významu – život jeho Syna. Větší dar mi už nenabídne nikdo.

A co naopak? Rozumí mi, když mu vyznávám lásku? To určitě. Jestliže všemi jazyky lásky sám mluví, bude jim taky rozumět. Jen jestli já k němu dokážu všemi jazyky mluvit. Vyjádřit Bohu lásku slovy ujištění zvládnou a snažím se ho ujišťovat každý den. Někdy mu to i zpívám a možná mu taky jednou napíšu knihu. Naslouchání? Někdy naslouchám, ale ne dost. Tohle potřebuju zlepšit. Přece sama vím, jak je to krásné, když mi někdo pozorně naslouchá. Dárky? Služba? Fyzické projevy? Neřekl on, že když něco udělám pro nejmenšího z lidí, jako by to bylo pro Boha samého? On už mi bude rozumět.

Kolem mne nastal ruch a šum, jak dámy vyplnily své dotazníky a začaly si o nich povídat. Já jsem si svůj popsany papír složila do kabelky. Ten objev mi byl drahý: **já můžu s Bohem mluvit všemi pěti jazyky lásky. Není to ohromné?**

www.cho.cz/

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ

Posvátná znamení – mluva symbolů

Dostal se kdosi nahodile do kostela. Nechápat zírál, a pak venku prohlásil: „Copak Ježíš, když se obětoval za lidi, klečel mezi dvěma ministranty ve zlatém ornátě na plyšovém koberci, Co to v tom kostele děláte?“

Asi byste mu odpověděli to, co já. My tam po sobě nepliveme, svého kněze nebičujeme, nezabíjíme ho, přestože je tam „v osobě Kristově“. Trápení a mučení si užil Pán Ježíš dost – a naši kněží venku v životě také nějakou tu putynku špíny a zlobné plivnutí sem tam schytají.

Ale v kostele, tam se netrápíme. Tam se radujeme, že ten náš umučený Pán žije. Slavíme památku jeho vítězství nad zlobou a smrtí. Zde nemluví realita života, ale mluva symbolů. Zde jednáme podle liturgického rituálu.

Co je to symbol, co je to ritus?

Co je tělo pro duši, to jsou symboly pro duchovní pojmy. Jako tělo je nástrojem duše – skrze tělo náš duch působí, jedná, mluví – tak i Bůh nás oslovuje skrze posvátná znamení, symboly. Je to tedy zviditelnění neviditelného, vyjádření nevypověditelného mysteria, tajemství.

Starým generacím křesťanů nebylo třeba tohle povídat, mluva symbolů jim byla mateřskou řečí církve, řečí, které bez zvláštního učení rozuměli.

My to teď už tak jednoduché nemáme. Proč? Jako je těžké rozumět jednomu hlasu tam, kde jich mluví moc, tak i my jsme dnes zahlceni křikem mnoha obrazů.

Už malé děti dřepí u televizorů a pasivně konzumují obrazy. Není k tomu potřeba žádného úsilí, žádné fantazie. A bez schopnosti prožívat, vnímat symboly, jsme při bohoslužbě jako slepí a hluchí.

A tak je třeba, abychom v sobě rozvíjeli schopnost k vnímání mluvy symbolů, které se říká liturgie: Pojďme si naznačit, jak máme na posvátná znamení nahlížet.

Hned u dveří kostela se setkáš s vodou. Takové nic je ta loužička vody v nádobce u vchodu. Ale kolik tajemství je v každé kapičce. Zahleděl ses někdy na hlubinu čisté lesní studánky, o kterou se „nebe dlaní opírá“, jak napsal básník? **Voda**, pohotová omýt zašpiněného, občerstvit žiznivého, je podobnostevním života, který je tak jasný a tak záhadný. Na křtu v nás voda probudila nový život. Zde v kostele nás rosou občerstvuje a očišťuje. Je posvěcená –

- i nás posvěcuje. Setkává se tu vykoupená příroda a vykoupená duše. Pramenem té vody, studánkou, je Ježíšův probodený bok.

Pak ti padne do oka živý **plamének svíce**. Jak výmluvný je to symbol. Pevně si stojí na svícnu – aby její světlo posvítilo i těm, co jsou vzdáleni. Svě tělo roztápí teplem plamene, teplem lásky. Vzdáleným svítí, blízké hřeje. „Já jsem světlo světa“ – říká Pán (Jan 8,12): „Vy jste světlo světa“ – říká Pán i nám, i tobě (Mt 5,14).

Svíce tě učí modlit: „Pane, v té svíci jsem já. Zapal mě dnes při bohoslužbě, abych šel ven a svítil a hřál.“

Pak děláš rukou **znamení kříže** a oči zvedáš k velkému kříži, který vévodí nad obětíštěm, presbytářem. „Kříž, znamení všehomíra, znamení vykoupení. Obepíná tě, žehná ti, posvěcuje tě. Děláš jej v pokušení, aby tě posílil, děláš jej v nebezpečí, aby tě ochránil. Je to znamení ze všech nejsvětější. Dělej jej řádně, zvolna, velký, s rozmyslem.“ (R. Guardini)

Ústředním symbolem mešní liturgie je **chléb a víno**. Neseme jej k oltáři jako znamení chleba vezdejšího, který si chceme vyprositi k zajištění denního života. Je obrazem společenství – z mnoha zrnn jeden chléb, z mnoha hroznů jeden nápoj. Zrna byla násilně drcena, hrozny lisovány, to je obraz obětí Kristovy i obětí našich osobních. Sjednocuje nás: jezte z něho všichni, pijte z něho všichni; prolita za nás a za všechny.

Chléb je pokrm jadrný, který se nikdy nepřejí. V podobě chleba se naše bytí živí živým Bohem a působí, že jsme v něm a on v nás. Víno je nápoj. Není to jen nápoj, který hasí žízeň – tím je voda. Víno znamená víc. „Obveseluje srdce člověka“ – praví žalmista. Smyslem vína není toliko hasit žízeň, nýbrž i napájet radostí. „Krví Kristova, opoj mne“ – modlí se svatý Ignác z Loyoly.

Chléb je věrnost a každodenní sytost. Víno je smělost, radost nad všechnu pozemskou miru. Opíjí nás životem Božím.

Tak uměl naslouchat řeči liturgických symbolů jeden z iniciátorů liturgické obnovy, Romano Guardini. I my se snadno naučíme rozumět řeči symbolů a znamení v liturgii. I my je uslyšíme, když se díváme očima vidoucima, když nasloucháme ušima k slyšení.

Občas se objeví „obrazoborecké“ sklonky. Protestanté odstranili z kostelů i svíce. Po koncilu jsme kadidlo prohlasovali za zbytečnost a přežitek. Ale protestanté se k svícím zase vrátili a v našich kostelích o velkých svátcích kadidlo zase voní. Zastesko se nám zase po kouři kadidla, krásném symbolu posvátné atmosféry kostela, symbolu onoho **Vzhůru srdce**. A nic není pro zdar bohoslužby důležitější, než dosáhnout tohoto *sursum corda*, vzhůru ze všedních starostí. Pamatujme proto dobře:

Kdo se naučí vnímat mluvu liturgických symbolů, ten prožívá bohoslužbu jako velký zážitek.

Několik podnětů k slavení mše svaté v duchu „Všebecného úvodu do misálu“, zpracoval P. Ladislav Simajchl, pokračování v dalších číslech farního zpravodaje

Různá oznámení

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. srdečně zve na kurz

Manželské večery v Životicích u Nového Jičína

Kurz je určen pro všechny manželské páry, které chtějí vybudovat pevný a trvalý vztah, chtějí si najít čas na sebe, být více spolu nebo zlepšit své manželství.

Každé setkání začíná občerstvením. Následuje přednáška pouštěná z DVD, během níž mají manželé příležitost povídat si spolu o daném tématu i o důležitých otázkách, na které ve spěchu všedního dne nezbyvá čas. Každý pár má soukromí u vlastního stolu. Skupinová diskuse není součástí kurzu.

Uskuteční se v Životicích u Nového Jičína, v prostorách malého sálu Kulturního domu.

Každý večer začíná v 18:15 a končí cca ve 20.45.

Termíny a témata jednotlivých večerů:

19. 9. 2017 - Vybudovat pevné základy, 26. 9. - Umění komunikace,

3. 10. - Řešení konfliktů, 10. 10. - Síla odpuštění,

17. 10. - Vliv rodiny v dětství/dnes, 24. 10. - Manželská intimita

31. 10. - Láska v akci, 7. 11. - Slavnostní závěrečný večer.

Kurzovné: 300,- Kč za dvě příručky účastníka. **Cena za lektorné a občerstvení:**

500,- Kč/pár. Částku je třeba zaplatit při přihlášení. Za závažnou přihlášku považujeme osobní, emailové nebo telefonické přihlášení. **Přihlášky:** radkaa.novotna@seznam.cz; 606066189.

